

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 18 מאי 2016

לפני:

כב' השופט כאמל אבו קאעוד – אב"ד

נציג ציבור (עובדים) מר שמואל ריבלין

נציגת ציבור (מעסיקים) גב' מירה חזות

התובעים

1. אימן מוחמד עותמאן, ת.ז. 911687556

2. פואז מוצטפא כנעאן, ת.ז. 992400473

3. ג'האד חמד כנעאן, ת.ז. 850465709

ע"י ב"כ: עו"ד עקל ואיל

-

הנתבעת

א.ח.מ. תקשורת ויוזמה בע"מ, ח.פ. 512492778

ע"י ב"כ: עו"ד אריה אזואלוס

פסק דין

2

3 1. התובעים אשר הועסקו במסעדה השייכת לנתבעת, ואשר נוהלה על ידי מי

4 שלימים נבחר לכנסת ישראל, מר אורן חזן, הגישו תביעה לתשלומים שונים בגין

5 תקופות עבודתם וסיומן בסך כולל של 295,966 ₪ (קרו).
6

7

8 2. עיקר תביעתם של התובעים לפיצויי פיטורים, שכר מולן וזכויות סוציאליות

9 בסיסיות. בנוסף לאמור, לתובע 3 תביעה להפרשי שכר מינימום.
10

11

12 3. נביא להלן את הטענות שהעלו הצדדים, נתאר את עיקר הדיון שהתקיים, ונפרט

13

את הכרעת בית הדין.
14

15

16

17

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

4. התובעים כולם תושבי הכפר בידיה, יישוב תחת שליטת הרשות הפלסטינית ממערב לעיר אריאל, הועסקו במסעדה השייכת לנתבעת בעיר אריאל (להלן: "המסעדה" או "החברה" או "הנתבעת" לפי העניין).

5. מר אורן חזן ניהל את הנתבעת בפועל בכל התקופה הרלוונטית לתביעה, והוא היה מורשה חתימה בחברה¹.

6. אין מחלוקת בין הצדדים בנוגע לתקופות עבודתם של התובעים במסעדה, כדלקמן:

א. התובע 1 (להלן גם: "אימן") עבד מחודש 12/09 עד ליום 9.3.12 ובסה"כ 27.3 חודשים;

ב. התובע 2 (להלן גם: "פואז") עבד מחודש 10/06 ועד ליום 9.3.12 ובסה"כ 65.3 חודשים;

ג. התובע 3 (להלן גם: "ג'האד") עבד מחודש 4/08 ועד ליום 9.3.12 ובסה"כ 47.3 חודשים;

7. התובעים הועסקו 6 ימים בשבוע, מיום א' עד ו', והשכר שרשום בתלושי השכר משקף נאמנה את גובה השכר היומי ששולם להם, כדלקמן:

א. שכרו היומי האחרון של אימן עמד ע"ס 170 ₪;

ב. שכרו היומי האחרון של פואז עמד ע"ס 266 ₪;

ג. שכרו היומי האחרון של ג'האד עמד ע"ס 145 ₪;

¹ סעיף 1 לתצהיר מר חזן.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 לגבי התובע מסי' 3 אין חולק כי שכרו נפל משכר המינימום היומי במשק אשר
2 עמד במועד סיומם של יחסי העבודה בין הצדדים ע"ס 164 ₪ ליום (4,100 ₪
3 לחודש), אולם הנתבעת טענה כי השכר תאם את היקף משרתו של התובע. על
4 כך עוד נרחיב בהמשך.

5

6 9. שכרם של התובעים שולם לרוב במזומן, ובתום כל שבוע עבודה².

7

8 10. עוד אין מחלוקת בין הצדדים כי עיקר שכרם של התובעים לחודשים פברואר
9 ומרץ, לא שולם עד היום, כאשר לטענת התובעים השכר לא שולם במלואו.

10

11

טענות הצדדים

12

13

טענות התובעים

14

15 11. יוטעם כי עילת התביעה לפיצויי פיטורים, לא הייתה מנוסחת היטב בכתב
16 התביעה ובתצהירי עדות הראשית מטעם התובעים שכן בעניין זה הם העלו
17 טענות סותרות. כך, על אף שהתובעים טענו בסעיף 3 לתביעתם כי "פוטר"
18 מעבודתם, בסעיף 4 טענו כי התפטרו עקב הרעה מוחשית בתנאי עבודתם לאחר
19 שהנתבעת לא שילמה את שכרם בגין חודשים פברואר ומרץ, שכר אותו התרגלו
20 התובעים לקבל "בתשלומים" (מדי שבוע). על אותן טענות חזרו התובעים
21 בתצהיריהם ובעדותם בפנינו, והם נצמדו לטענה כי התפטרו בנסיבות המזכות
22 אותם בפיצויי פיטורים.

23

24 12. באשר ליתר רכיבי התביעה, התובעים טענו כי לא קיבלו זכויות סוציאליות
25 מעבר לתשלומים המפורטים בתלושי המשכורת ובכלל זה, דמי הבראה, חופשה,
26 חגים, נסיעות, והפרשה לפנסיה. כמו כן, עותרים התובעים לשכר מולן בגין חודש
27 פברואר ומרץ וגיהאד עותר כאמור אף לקבלת הפרשי שכר מינימום.

² סעיף 39 לכתב ההגנה; סעיף 41 לתצהיר מר חזן.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

טענות הנתבעת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

13. הנתבעת טענה כי התובעים נטשו את מקום העבודה על דעת עצמם וכפועל יוצא אינם זכאים לפיצויי פיטורים.

14. הרקע להתפטרותם לשיטת הנתבעת תואר בכתב ההגנה. שם טענה הנתבעת כי פואז ואימן קיבלו ממר חזן הלוואות בסכומים משמעותיים ובסמוך למועד הפסקת עבודתם של התובעים מר חזן דרש השבת ההלוואות. עוד טענה הנתבעת כי לפואז הייתה מאהבת בעיר אריאל ובניגוד להנחיות רשויות הביטחון הוא היה נשאר לשהות בעיר מעבר לשעות עבודתו. לשיטת הנתבעת, בעקבות דרישתו של מר חזן לא לשהות בעיר בשעות הלילה ובשל הדרישה להשבת ההלוואות נוצרה ביניהם מתיחות שהובילה להתפטרותם של התובעים³.

15. בהמשך כתב ההגנה, טענה הנתבעת כי התובעים התפטרו לאחר שמצאו מקום עבודה חלופי ששילם להם יותר⁴.

16. הנתבעת הכחישה את זכאותם של התובעים לרכיבי התביעה השונים בין היתר על יסוד טענה כללית כי הרכיבים הנתבעים שולמו להם.

17. באשר לתביעה להפרשי שכר מינימום טענה הנתבעת כי שכרו של ג'האד תאם את חלקיות משרתו.

18. הנתבעת לא הגישה תלושי משכורת או אסמכתאות כלשהן להוכיח את טענותיה בעניין זה ובית הדין נסמך בפסק הדין על תלושי המשכורת שהוגשו על ידי התובעים בלבד.

³ סעיפים 11 ו-12 לתצהיר מר חזן.
⁴ סעיף 37 לכתב ההגנה.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

ההליך בבית הדין

- 1
- 2
- 3 19. כפי שמספר התובענה שלפנינו מרמז, ההליך דנן החל בהגשת 3 התביעות
- 4 שבכותרת במרץ 2012.
- 5
- 6 20. לאחר שהנתבעת לא התגוננה ניתנו בחודש יולי 2012 פסקי דין בהעדר הגנה.
- 7 הנתבעת לא פרעה את חובה על פי פסקי הדין, והתובעים פנו להליך של פירוק
- 8 בבית המשפט המחוזי בירושלים.
- 9
- 10 21. הנתבעת התנגדה להליך הפירוק וביום 4.5.14 הגישה בקשה לביטול פסקי הדין
- 11 שניתנו במעמד צד אחד בבית דין זה. לבסוף, בהסכמת הצדדים, ביום 14.7.14
- 12 פסקי הדין בוטלו בכפוף לתשלום הוצאות בסך 7,000 ₪ על ידי הנתבעת.
- 13
- 14 22. דיון מקדמי לגופו של עניין התקיים ביום 11.1.15 וישיבת הוכחות התקיימה
- 15 ביום 25.2.16. התובעים העידו בתמיכה לתביעותיהם ומר חזן העיד מטעם
- 16 הנתבעת.
- 17
- 18 23. במהלך ישיבת ההוכחות ולאחר שנשמעו ראיות התביעה, הנתבעת הודיעה כי
- 19 "הופתעה" מעדויות התובעים וביקשה לאפשר לה להביא "ראיות נוספות"
- 20 בטרם תשמע עדותו של מר חזן מבלי שפירטה אילו ראיות יש באמתחתה. בית
- 21 הדין דחה את בקשתה שכן גרסתם של התובעים הופיעה בכתבי התביעה
- 22 ובתצהירים שהוגשו מטעמם מבעוד מועד ולא הייתה בעדותם הפתעה כלשהי,
- 23 ועמד על שמיעת עדותו של מר חזן באותו מעמד.
- 24
- 25 24. לאחר שנשמעה עדותו של מר חזן, ביקש ב"כ הנתבעת לאפשר לו להגיש, תוך 7
- 26 ימים, בקשה מפורטת להמצאת ראיות נוספות ולציין בה את הרלוונטיות של
- 27 אותן ראיות. בית הדין נעתר לבקשה, אך הציע כי הנתבעת תשקול היטב אם
- 28 בדעתה להגיש ראיות נוספות, שכן לדבר יהיו השלכות בכל הקשור לפסיקת
- 29 הוצאות.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

- 1
25. בחלוף 7 ימים, הנתבעת הגישה בקשה לאקונית ובה היא מבקשת שהות נוספת
- 3 להגשת בקשה לצירוף ראיות חדשות ושוב בלי לפרט אילו ראיות בדעתה להגיש
- 4 ומה הרלוונטיות שלהן. בהחלטה מיום 3.3.16 ומשמיצתה הנתבעת את המועד
- 5 שניתן לה להגשת בקשה להוספת ראיות, בית הדין דחה את הבקשה וקבע את
- 6 התיק לשמיעת סיכומים בעל פה ליום 10.3.16.
- 7
26. ביום 9.3.16, הנתבעת ביקשה לדחות את מועד הדיון ולאפשר לה שהות להגשת
- 8 בקשה להוספת ראיות, שוב ללא פירוט הראיות אותם היא מבקשת להגיש. בית
- 9 הדין דחה את בקשתה, וזו עשתה דין לעצמה ולא התייצבה לדיון שנקבע
- 10 למחרת.
- 11
- 12
27. למרות האמור, על אף שבית הדין יכול היה לקיים את הדיון ללא נוכחותה של
- 13 הנתבעת, לפני משורת הדין ועל מנת שלא לפגוע בזכויותיה של הנתבעת הוא
- 14 הורה על הגשת סיכומים בכתב, והסתפק בחיוב הנתבעת בהוצאות לתובעים
- 15 ולטובת אוצר המדינה.
- 16
- 17
28. התובעים הגישו את סיכומיהם בזמן והנתבעת השתתתה שיהוי ניכר בהגשת
- 18 סיכומיה. לפני משורת הדין בית הדין הסכים לקבל אותם באיחור על אף
- 19 התנהלותה של הנתבעת.
- 20
- 21
29. על אף שכבר במסגרת תצהירו של מר חזן שניתן ביום 1.5.14 בתמיכה לבקשתו
- 22 לביטול פסק הדין טען כי בידיו ראיות השומטות את הקרקע מתחת לתביעת
- 23 התובעים ומקימות בידיה עילות קיזוז ועילות תביעה שכנגד, ולמרות שגרסת
- 24 התובעים הייתה ברורה עוד מפתיחת ההליכים בתיק דנן, הוא ביקש בעלמא
- 25 להגיש ראיות נוספות, מבלי לתאר אילו ראיות בכוונתו להציג והכל תוך
- 26 הימשכות ההליך שלא לצורך וגרימת עינוי דין לתובעים.
- 27
- 28

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

- 1 30. בסיכומיה, חזרה וטענה הנתבעת כי נמנע ממנה להביא לעדות את רו"ח שיכול
2 היה להוכיח ששולמו על ידה תשלומים שונים. בעניין זה יוטעם כי הסתתרות
3 הנתבעת מאחורי הטענה כי לכאורה "פעלה על פי הנחיות רו"ח" בנושא תשלום
4 שכר עבודתם של התובעים לא תסייע לה, שכן היא האחראית הבלעדית לתשלום
5 זכויות עובדיה ועליה לוודא כי התשלומים נהירים, שקופים ומפורטים בתלושי
6 המשכורת. כמו כן, משסמכה ידה על תלושי המשכורת, ולא טענה בכתב ההגנה
7 כי שילמה תשלומים שלא הופיעו בהם, הרי שההפניה לרו"ח או לגורם חיצוני
8 כלשהו אין בה כדי להוכיח תשלומים מעבר לאלה שפורטו בתלושי השכר.
9
10 זאת ועוד, ככל שהנתבעת סברה שעדותו של רו"ח היה בה כדי לסייע לה, חזקה
11 עליה שהייתה מזמנת אותו לעדות מבעוד מועד ומשלא עשתה כן במועד אין לה
12 אלא להלין על עצמה.
13
14 31. התנהלותה של הנתבעת לכל אורך המשפט התאפיינה בהשתהות ואי קיום
15 החלטות שיפוטיות במועדן, בקשות ארכה ודחיה באמתלות שונות, התנהגות
16 שגבלה בשימוש לרעה בהליכי משפט והביאה להתארכות ההליך מעבר לצורך.
17 עניין זה יישקל בקביעת גובה ההוצאות שייפסקו בהליך.
18

דיון והכרעה

- 20
21 32. לאחר שעיינו היטב בכתבי הטענות על נספחיהם, ושמענו את עדויות הצדדים
22 וסיכומיהם, הגענו לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה הארי
23 ונימוקינו מפורטים להלן.
24

נסיבות הפסקת העבודה

25
26
27 טענות מנוגדות בכפיפה אחת
28

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

- 1 הגם שעל פי הפסיקה העלאת טענות עובדתיות סותרות עלולה להביא לדחיית
2 עילת התביעה המבוססת על הטענות המנוגדות אין מדובר בכלל גורף שבית הדין
3 מחיל באופן אוטומטי.
4
- 5 34. בענייננו ועל אף שהתובעים טענו כי פוטרו והתפטרו, אין בכך כדי לשלול מהם
6 את הזכאות לפיצויי פיטורים ונסביר. הגם שהתובעים טענו בכתב התביעה
7 ובתצהירי העדות מטעמם כי פוטרו והתפטרו, הגרסה העובדתית הפוזיטיבית
8 שנמסרה על ידם לכל אורך המשפט, החל מכתב התביעה וכלה בעדותם בפנינו
9 הייתה כי התפטרו מעבודתם בעקבות אי תשלום שכרם. דהיינו, התובעים לא
10 מסרו, בשום שלב, גרסה עובדתית התומכת בטענת הפיטורים, אלא מלכתחילה
11 תיארו נסיבות של התפטרות.
12
- 13 35. טענתם לפיה "פוטרו" מעבודתם, נטענה בכלליות, ללא פירוט ובצמידות לגרסה
14 המפורטת שפרשו המתארת בבירור מצב של התפטרות. מעבר לכך, התובעים לא
15 העלו טענות לגבי אופן פיטוריהם, לא ביקשו לקבל חלף הודעה מוקדמת או
16 פיצוי על פיטורים ללא שימוע, טענות שנשמעות חדשות לבקרים עת עסקינן
17 בפיטורים וברי כי אין בפנינו מצב כזה. מכאן, בית הדין לא יזקוף לחובתם של
18 התובעים העלאת טענות קונטרסטיות, ויבחן את זכאותם לפיצויי פיטורים
19 מכוח סעיף 11 (א) לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963.
20
- 21 אי תשלום שכר פברואר ומרץ
22
- 23 36. הטענה העומדת ביסוד עילת התביעה הינה הטענה לפיה התובעים, שקיבלו את
24 שכרם מדי שבוע, לא קיבלו שכר כלל משך כל חודש פברואר ועד למועד
25 התפטרותם ביום 9.3.12 שאז הוצע להם לקבל חלק קטן ממנו בלבד. זו הייתה
26 גרסתם של התובעים בכתב התביעה, בתצהירי עדות הראשית שהוגשו מטעמם
27 וזו עדותם בפנינו. כל אחד מהתובעים תמך בעדותו של חברו בעניין זה ועדותם
28 עשתה עלינו רושם מהימן.
29

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 37. מנגד גרסתה של הנתבעת לא הייתה אחידה עד שלא ניתן לבסס עליה ממצא
2 עובדתי. כך, בכתב ההגנה הכחישה הנתבעת באופן גורף את טענותיהם של
3 התובעים בעניין הלנת שכרם לחודשים פברואר ומרץ. במהלך הדיון המוקדם
4 שהתקיים ביום 11.1.15 בפני רשם בית הדין, השתנתה גרסת הנתבעת מפי מר
5 חזן שטען כי שילם "חלק" משכר פברואר בלבד. על אף האמור, בתצהירו מר
6 חזן חזר על ההכחשה הגורפת שנטענה בכתב ההגנה⁵ ובהמשך בעדותו בפנינו טען
7 כי למיטב זכרונו התובעים קיבלו מקדמות על חודש פברואר וש"צריך לשאול
8 את רו"ח"⁶.

9

10 38. מעבר לאמור, הנתבעת לא הציגה תלושי משכורת לחודשים פברואר ומרץ או
11 אסמכתא אחרת לתשלום השכר הנטען.

12

13 39. טענת הנתבעת לפיה שילמה חלק משכר פברואר הינה טענת "הודאה והדחה",
14 והנטל להוכיח תשלום השכר עליה. משלא הוכיחה את תשלום השכר, ומסרה
15 גרסאות סותרות בעניין זה ונמנעה מלהציג אסמכתאות כנדרש, הרי שאין ליתן
16 אמון בעמדתה ואנו פוסקים כי שכרם של התובעים לחודשים פברואר ומרץ לא
17 שולם כלל.

18

19 תשלום שכר שבועי

20

21 40. כאמור לעיל, אין חולק כי הנתבעת נהגה לשלם לתובעים את שכר עבודתם,
22 במזומן, במקדמות שבועיות. מר חזן הצהיר בתצהירו כי שכרם של התובעים
23 שולם, רובו ככולו, במקדמות בתום כל שבוע:

24

25 **"תשלומי המשכורת, רובם ככולם, שולמו במקדמות בתום כל**

26 **שבוע עבודה ועוד בטרם הגיע המועד החוקי לתשלום על פי**

27 **דין"**.

⁵ סעיף 62 לתצהיר מר חזן.

⁶ עמ' 21, שורה 27 לפרוטוקול.

⁷ סעיף 41 לתצהיר מר חזן.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1
2 בעדותו של מר חזן לפנינו, הוא הוסיף כי היה זה נוהג מקובל לשלם לעובדים
3 פלסטינים שכר שבועי:

4
5 **"מקובל עד היום בהרבה אזורים בסביבה שעובדים פלסטינים**
6 **מקבלים אחת לשבוע במזומן את המשכורת שלהם. הם קיבלו**
7 **את המשכורת שלהם. החברה רצתה לשלם אחת לחודש**
8 **כמקובל. הם לחצו לקבל קודם, כל אחד מסיבותיו. כל יום שישי**
9 **הם קיבלו מקדמות⁸."**

10
11 41. מחומר הראיות שהונח לפנינו ברי אפוא כי הנוהג במקום העבודה הוא כי שכרם
12 של התובעים שולם מדי שבוע.

13
14 42. שכר עבודה יכול להשתלם ביחידות זמן משתנות על פי חוק הגנת השכר, ואין
15 הכרח כי צדדים יסכמו על תשלום שכר חודשי דווקא. כך, סעיף 10 לחוק הגנת
16 השכר⁹ מכיר בתשלום שכר על בסיס שבועי. החוק קובע מועד לתשלום השכר
17 השבועי, ועל פי החוק, בהעדר הוראה אחרת בהסכם קיבוצי או בחוזה העבודה
18 השכר ישולם בתום מחצית החודש בו הועסק העובד:

19
20 **"שכר עבודה המשתלם על בסיס של שעה, יום, שבוע או לפי**
21 **כמות התוצרת, ישולם, אם לא נקבע מועד אחר בהסכם קיבוצי**
22 **או בחוזה עבודה, בתום מחצית החודש בו הועסק העובד..."**

23
24 43. מכאן, תשלום שכרם של התובעים מדי שבוע, או במקדמות שבועיות, הפך לנוהג
25 במקום העבודה, ולמעשה לחלק בלתי נפרד מהסכם העבודה בין הצדדים.
26 הנתבעת אפוא לא הייתה רשאית על דעת עצמה לעכב את תשלום השכר,
27 שמשמעותו פגיעה בפרנסתם של התובעים.

⁸ עמ' 22 לפרוטוקול, שורות 24-27.

⁹ חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

- 1
- 2 44. בשים לב לנוהג האמור, לפיו התובעים קיבלו את שכרם מדי שבוע, לפני
- 3 התפטרותם הם המתינו לחלוף למעלה מ- 5 יחידות זמן (5 שבועות) בהם פעם
- 4 אחר פעם, שבו לביתם בידיים ריקות.
- 5
- 6 45. מהאמור לעיל ברי כי טענותיה של הנתבעת לפיהן לא הייתה לתובעים עילת
- 7 התפטרות שכן התפטרו ביום 9.3.12 עובר למועד האחרון לתשלום השכר
- 8 משוללת יסוד שכן כאמור, מועד תשלום השכר השבועי חלף לפני ההתפטרות.
- 9
- 10 46. התובעים העידו על תלותם ותלות בני משפחתם בשכר פרי עמלם, והעידו כי
- 11 הבהירו למר חזן כי לא יוכלו להמשיך בעבודתם אם השכר לא ישולם במועד¹⁰
- 12 ולמעשה נתנו לנתבעת הודעה מוקדמת, עוד במהלך מחצית פברואר, כל כוונתם
- 13 להתפטר אם השכר לא ישולם.
- 14
- 15 47. אי תשלום שכר עבודתם של התובעים, שפרנסתם ופרנסת בני משפחתם תלויה
- 16 בשכר העבודה המשולם להם מזיעת אפם, ומחייתם מותנית בשכר שהם
- 17 מביאים הביתה בסוף כל שבוע, הינה פגיעה ממשית בתנאי עבודתם. בהתחשב
- 18 בצורת העסקתם של התובעים, בהימנעותה של הנתבעת מלשלם להם זכויות
- 19 סוציאליות בסיסיות כפי שיתואר בהמשך, חששם כי שכרם לא ישולם ורצונם
- 20 לסיים את העסקתם בנסיבות אלה חוסים בצלו של סעיף 11 (א) לחוק פיצויי
- 21 פיטורים על שתי חלופותיו, ומהווים הרעה מוחשית בתנאי העבודה והתפטרותם
- 22 הינה מחמת נסיבות אחרות שביחסי עבודה שבהן אין לדרוש מהם כי ימשיכו
- 23 בעבודתם.
- 24
- 25 48. כאמור, עדותם של התובעים עשתה עלינו רושם מהימן. על אף פערי השפה,
- 26 ובשים לב שעדותם נמסרה באמצעות מתורגמן, היא הייתה אחידה, רצופה,
- 27 עניינית, וכל אחד מהעדים, על אף שלא נכח בעדותו של השני, תמך בעדותם של

¹⁰ פרוטוקול עמ' 6, שורה 24; עמ' 14 שורות 13-15; עמ' 16 שורות 14-25;

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

- 1 חבריו. בית הדין התרשם אפוא מכנות עדותם של התובעים והשתכנע כי הם
2 התפטרו בשל אי תשלום שכרם, ולא היה מניע אחר להתפטרות כפי שהנתבעת
3 ניסתה לטעון.
4
- 5 49. מנגד עדותו של מר חזן הותירה בנו רושם שלילי. מר חזן הרבה "לנאום" במהלך
6 הדיון, הרחיב בתשובותיו מעבר לצורך, דיבר על "הגינות וצדק", והכחיש באופן
7 גורף את תביעותיהם של התובעים. מר חזן טען כי התובעים בדו סיפור יש מאיין
8 והאשים אותם בהכפשת שמו הטוב, בבחינת זעקת "הקוזאק הנגזל". לעומת
9 זאת, עת התבקש להתמודד עם קושיות ספציפיות הנוגעות לתשלום זכויות
10 בסיסיות במשפט העבודה המגן לתובעים, מצא עצמו אובד עצות, התחמק ממתן
11 תשובות ברורות, וניסה להרחיק את עצמו מהחזית בטענות כוללניות, סותרות
12 בחלקן, שאין בהן כדי להושיע.
13
- 14 50. כאמור לעיל, בכתב ההגנה והתצהיר של מר חזן, הנתבעת הציעה שתי גרסאות
15 חלופיות למניע להתפטרותם של התובעים, גרסאות שהנתבעת לא הביאה ולו
16 ראשית ראיה להוכחתן. היא לא הוכיחה שנתנה לתובעים הלוואות שלא החזירו
17 ולא הוכיחה שעל רקע זה או אחר נוצר ביניהם מתח שגרם להם להתפטר. כמו
18 כן, טענותיה של הנתבעת לפיה התובעים התפטרו כדי לעבוד במקום אחר עם
19 שכר גבוה יותר לא הוכחו, והתרשמנו שהטענות נטענו בעלמא כדי להוות משקל
20 נגד טענותיהם של התובעים זאת ותו לא.
21
- 22 51. כמו כן הטענה שהועלתה נגד פואז ולפיה הייתה לו מאהבת בעיר אריאל בעטיה
23 היה נשאר לשהות בעיר מעבר לשעות עבודתו בניגוד להנחיות רשויות הביטחון
24 למגינת ליבו של מר חזן מוטב אילו לא הייתה מועלית כלל. הטענה הוכחשה על
25 ידי התובעים, לא הוכחה ולו בראשית ראיה, והתרשמנו כי היא הועלתה מן הפה
26 אל החוץ בלבד על מנת להכפיש את שמו של פואז ולייצר אמתלה בלתי עניינית
27 להתפטרות בבחינת יצירת מסך עשן בעיני בית הדין זאת ותו לא.
28

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

52. גרסת הנתבעת לגבי המפגש בין מר חזן לפואז במרכז המסחרי באריאל לאחר
התפטרותם של התובעים הוכחה על ידי פואז וממלא אינה רלוונטית שכן היא
מאוחרת למועד ההתפטרות ואין בה כדי לאיין את עילת התביעה בעניין זה.
למעלה מהצורך יוטעם כי לא מצאנו שיש במסרוניו בין מר חזן לאביו בעניין זה
ובעניינים אחרים כדי להטות את הכף לטובת הנתבעת, אין מדובר בראיה
פוזיטיבית שיש בה כדי לתמוך בטענות הנתבעת וממלא הנמען להודעות
הכתובות לא הובא לעדות.

53. גם המכתבים שביקשה הנתבעת למסור לתובעים אין בהם כדי לסייע לה, ההפך
הוא הנכון, וזאת משני טעמים. ראשית, אם הנתבעת אכן מסרה את המכתבים
לתובעים כפי שטענה, המשמעות היא שהייתה לה הזדמנות לשלם את שכרם
המולן ובכך לנסות לאיין את עילת ההתפטרות, אולם אין חולק שהיא לא עשתה
כן ועל כן הדבר מאשש אפוא את זכאותם של התובעים לפיצויי פיטורים. שנית,
אין במכתבים כדי להוכיח שההתפטרות לא מוצדקת שכן במכתבים היא אינה
מבקשת, בשום אופן, לתקן את הפגיעה בזכויותיהם של התובעים.

היקף המשרה של ג'האד וגובה השכר הקובע של התובעים

54. כאמור לעיל, לא הייתה בין הצדדים מחלוקת בנוגע לגובה הסכומים ששולמו
להם ובעניין זה תלושי המשכורת שיקפו את התשלומים ששולמו. עם זאת,
הנתבעת טענה כי ג'האד עבד במשרה חלקית ולכן שכרו נפל משכר המינימום.

55. אין בידינו לקבל גרסתה זו של הנתבעת, אשר נראה כי אינה מבוססת על דבר
למעט על הרצון להצדיק בדיעבד הפרתו של חוק שכר מינימום, הפרה שהינה
עבירה פלילית כמפורט בחוק שכר מינימום, תשמ"ז-1987.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

56. כל אחד מהתובעים העיד כי פואז וג'האד היו מגיעים יחד לעבודה והולכים
1 הביתה ביחד¹¹ ועל כן אין יסוד לטענה כי דווקא ג'האד היה עובד בחלקיות
2 משרה. זאת ועוד, מר חזן העיד כי היקף הפעילות של המסעדה היה מהבוקר
3 עד הערב ולעיתים אף עד לשעות הקטנות של הלילה¹². מר חזן העיד כי התובעים
4 היו פותחים את המסעדה בבוקר¹³ וכי הוא או מי מטעמו היו מסייעים אותם
5 בסוף היום מבלי להבחין בין התובעים¹⁴.

57. הנתבעת לא עשתה מאמץ להוכיח את גרסתה לעניין חלקיות משרתו של ג'האד,
8 היא אף לא טענה מה היקף משרתו לשיטתה, לא שאלה אותו שאלות בעניין זה
9 בחקירה נגדית, ולא הציגה אסמכתאות כלשהן לטענותיה.

58. מכאן, אנו קובעים שגם ג'האד כמו יתר התובעים הועסק על ידי הנתבעת במשרה
12 מלאה. כפועל יוצא, שכרם הקובע של התובעים לחישוב רכיבי התביעה יעמוד
13 על הסכומים המפורטים להלן:

- 14 א. אימן – שכר יומי 170 ₪ ושכר חודשי 4,386 ₪ (שכר יומי*6ימים בשבוע*4.3 שבועות);
15 ב. פואז – שכר יומי 266 ₪ ושכר חודשי 6,862 ₪ (שכר יומי*6ימים*4.3 שבועות);
16 ג. ג'האד – שכר יומי 164 ₪ ושכר חודשי 4,100 ₪ (שכר מינימום במשק);

פיצויי פיטורים

59. כאמור לעיל, בנסיבות התפטרותם התובעים זכאים לפיצויי פיטורים. על כן, על
22 הנתבעת לשלם לתובעים פיצויי פיטורים לפי החלוקה שלהלן:

23 א. אימן – 4,386 ₪ (שכר קובע) * 27.3/12 (שנים) = 9,978 ₪

¹¹ פרוטוקול עמ' 13, שורות 15-16; עמ' 13 שורה 22; עמ' 17 שורה 4; עמ' 18, שורה 2;

¹² פרוטוקול עמ' 20, שורות 18-26;

¹³ פרוטוקול עמ' 25, שורה 16;

¹⁴ פרוטוקול עמ' 23, שורות 19-24;

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 ב. פואז – 6,862 ₪ (שכר קובע) * 65.3/12 (שנים) = 37,341 ₪

2 ג. ג'האד – 4,100 ₪ (שכר קובע) * 47.3/12 (שנים) = 16,160 ₪

3

4 60. על הסכומים הנ"ל יתווספו הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד
5 התשלום בפועל.

6

7 61. לא מצאנו לפסוק לתובעים פיצויי הלנת פיצויי פיטורים בשים לב למהות
8 המחלוקת שהתגלעה בין הצדדים בנוגע לעצם הזכאות לפיצויי פיטורים.

9

10 הפרשי שכר מינימום לג'האד

11

12 62. כאמור לעיל, ג'האד שעבד אצל הנתבעת בהיקף משרה מלאה קיבל שכר הנופל
13 משכר המינימום.

14

15 63. חוק שכר מינימום נחקק בשנת 1987 בחלק בלתי נפרד מחקיקת המגן שבמשפט
16 העבודה. חוק שכר מינימום נועד למנוע מן העובד להסכים בלית ברירה לשכר
17 נמוך שלא יהיה בו כדי לספק את צרכיו החיוניים והבסיסיים. מטרת החוק
18 להבטיח את זכותו של העובד להתפרנס מעבודתו ולחיות ממנה בכבוד. זכותו זו
19 נגזרת למעשה מזכותו של העובד למינימום קיום אנושי בכבוד¹⁵. הזכות
20 למינימום קיום אנושי בכבוד מצויה בליבת הזכות החוקתית לכבוד האדם
21 ובענייננו לעובד – כי יסופקו לו תנאי החיים המינימאליים לקיום בכבוד.
22 הוודאות הנתונה לעובד כי יזכה לשכר קובע, ולו מינימאלי, מהווה נדבך מרכזי
23 בהבטחת כבודם וביטחונם של העובד ומשפחתו, שחשיבותו אינה נופלת מהזכות
24 לקיום מינימלי עצמה¹⁶.

25

¹⁵ ראו בג"צ 1163/98 שדות נ' שירות בתי הסוהר, פ"ד נה (4) 817; רע"פ 4717/11 סגא אנטרפרייז (ישראל) 1996 בע"מ נ' מדינת ישראל (מיום 6.1.13).

¹⁶ בג"צ 3512/04 שזיפי נ' בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד נט (4) 70.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

- 1 64. בנסיבות אלה ועל יסוד תלושי המשכורת שהוגשו לתיק בית הדין, ג'האד זכאי
 2 לקבל הפרשי שכר מינימום בסך 9,107.5 ₪ (קרן) כמפורט בתחשיב שלהלן:
 3

חודשים	שכר מינימום	שכר ששולם	ימי עב'	הפרש
2/2009	₪ 3,850	₪ 3,400	-	₪ 450
3/2009	₪ 154	₪ 141	24	₪ 312
4/2009	₪ 154	₪ 141	19	₪ 247
5/2009	₪ 154	₪ 141	24	₪ 321
6/2009	₪ 154	₪ 141	26	₪ 338
7/2009	₪ 154	₪ 141	27	₪ 351
8/2009	₪ 154	₪ 141	26	₪ 338
9/2009	₪ 154	₪ 141	20	₪ 260
10/2009	₪ 154	₪ 141	25	₪ 325
12/2009	₪ 154	₪ 144	27	₪ 270
1/2010	₪ 154	₪ 144	26	₪ 260
2/2010	₪ 154	₪ 141	24	₪ 312
4/2010	₪ 154	₪ 155	25	-
5/2010	₪ 154	₪ 145	25	₪ 225
6/2010	₪ 154	₪ 145	25	₪ 225
7/2010	₪ 154	₪ 145	20	₪ 180
8/2010	₪ 154	₪ 145	25	₪ 225
9/2010	₪ 154	₪ 145	18	₪ 162
2/2011	₪ 154	145	23	₪ 207
3/2011	₪ 154	145	27	₪ 243
4/2011	₪ 156	145	18	₪ 198
5/2011	₪ 156	145	26	₪ 286
7/2011	₪ 164	145	26	₪ 494
8/2011	₪ 164	145	26	₪ 494
9/2011	₪ 164	145	24.5	₪ 465.5
10/2011	₪ 164	145	21	₪ 399
11/2011	₪ 164	145	27	₪ 513
12/2011	₪ 164	145	26	₪ 494
1/2012	₪ 164	145	27	₪ 513
			סה"כ הפרש	₪ 9,107.5

- 4
 5
 6 65. על הסכומים הנ"ל יתווספו הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 1.7.10 (אמצע
 7 התקופה) ועד למועד התשלום בפועל.
 8

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 66. התנהלותה של החברה, שבחרה להתעלם במפגיע מזכויותיו הבסיסיות של
2 ג'יהאד לקבל שכר מינימום, מחייב את בית הדין לא לעבור על סדר היום על
3 הפרה בוטה זו של חקיקת המגן ומצדיקה הפעלת הסנקציה שבסעיף 8 לחוק
4 שכר מינימום המסמיכה את בית הדין לפסוק פיצויי הלנת שכר מוגדלים
5 בנסיבות כאלה.

6

7 67. עם זאת ועל מנת שלא לגרום למעמסה בלתי פרופורציונאלית על כתפי החברה,
8 החלטתנו לחייב את הנתבעת בפיצויי הלנה בשיעור **10,000** ₪ לג'יהאד אשר
9 יתווספו על הסכום שנפסק ברכיב זה.

10

11

שכר עבודה שלא שולם

12

13 68. כאמור לעיל, עד לכתיבת פסק הדין, שכרם של התובעים לחודשים פברואר ומרץ
14 לא שולם.

15

16 69. איננו מקבלים את הטענה כי יש לקזז משכר עבודתם האחרון של התובעים חלף
17 הודעה מוקדמת. ראשית, כפי שהראנו לעיל בנסיבות הפסקת עבודתם בהם לא
18 שולם שכר עבודתם, לא היה מקום לצפות מהם להמשיך בעבודתם ללא שכר
19 והם היו זכאים להתפטר אף ללא הודעה מוקדמת. שנית, כמתואר לעיל הגענו
20 למסקנה כי התובעים נתנו הודעה מוקדמת על התפטרותם, כבר במחצית חודש
21 פברואר ועל כן ממלא אין מקום לקזז משכרם האחרון חלף הודעה מוקדמת.

22

23 70. בהעדר נתונים לגבי מספר ימי עבודתם בחודשים אלה, זכאותם תקבע לפי גובה
24 השכר הקובע, כמפורט לעיל, כדלקמן:

25

26

27 א. אימון – 4,386 ₪ (שכר קובע) * 1.3 חודשים (חודש פברואר והחלק היחסי של מרץ) =

28

5,702 ₪;

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 ב. פואז – 6,862 ₪ (שכר קובע) * 1.3 חודשים (חודש פברואר והחלק היחסי של מרץ) =
2 8,921 ₪ ;

3 ג. ג'האד – 4,100 ₪ (שכר קובע) * 1.3 חודשים (חודש פברואר והחלק היחסי של מרץ) =
4 5,330 ₪ ;
5

6 71. על הסכומים הנ"ל יתווספו הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד
7 התשלום בפועל.

8

9 דמי הבראה

10

11 72. צו ההרחבה בדבר השתתפות המעביד בהוצאות הבראה ונופש קובע את זכאותם
12 של התובעים לדמי הבראה בגין תקופה של עד שנתיים שלפני תום תקופת
13 עבודתם.

14

15 73. התובעים הצהירו כי לא קיבלו תשלום כלשהו בגין דמי הבראה במהלך תקופת
16 עבודתם, ותלושי המשכורת תומכים בטענותיהם. טענותיה של הנתבעת לפיהן
17 שילמה את כל התשלומים כדין נטענה בעלמא וללא כל ביסוס. הטענה כי
18 הנתבעת "פעלה בהתאם להנחיות רואה החשבון של החברה" תמוה שכן לא
19 הייתה מחלוקת בין הצדדים כי התלוישים משקפים את התשלומים ששולמו,
20 ואין בהן עדות לתשלום כלשהו בגין דמי הבראה.

21

22 74. נוכח האמור, התובעים זכאים לדמי הבראה בגין השנתיים האחרונות לעבודתם,
23 כדלהלן:

24

25 א. אימן – 11 ימים (6 ימים בגין השנה האחרונה ו-5 ימים בגין השנה
26 שלפניה) * 365 ₪ = 4,015 ₪

27 ב. פואז – 14 ימים (7 ימים בגין כל אחת מהשנים, האחרונה וזו שלפניה) *
28 365 ₪ = 5,110 ₪

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 ג. ג'האד – 13 ימים (7 ימים בגין השנה האחרונה ו-6 ימים בגין השנה
2 שלפניה) * 365 ₪ = 4,745 ₪

3

4 75. על הסכומים הנ"ל יתווספו הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד
5 התשלום בפועל.

6

7

פדיון חופשה

8

9 76. כל עובד זכאי לחופשה שנתית שתינתן לפי הוראות חוק חופשה שנתית, תשי"א-
10 1951. התובעים טענו כי לא קיבלו תשלום כלשהו על פי חוק זה, ועתרו לתשלום
11 פדיון חופשה בגין תקופת עבודתם, לתקופה שעד 3 שנים נוכח מגבלת
12 ההתיישנות שבסעיף 31 לחוק. הגם שעל פי פסיקת בית הדין הארצי לעבודה¹⁷
13 עובד זכאי לפדיון חופשה בגין שלוש השנים האחרונות לעבודתו והשנה
14 השוטפת, בית הדין לא יפסוק לתובעים מעבר לתקופה הנתבעת.

15

16 77. הנתבעת טענה כי התובעים קיבלו חופשה שנתית ותשלום בגינה הופיע בתלושי
17 המשכורת. אכן, בתלושי המשכורת מופיעים תשלומים מסוימים בגין דמי
18 חופשה אשר ינוכו מהסכומים שייפסקו לתובעים, אולם אין מדובר בתשלומים
19 מלאים.

20

21 78. לטענת הנתבעת בסיכומיה, התובעים הודו בקבלת כל התשלומים המגיעים להם
22 עד לחודש פברואר 2012 ולכן אינם זכאים לתשלומים נוספים. אין בידינו לקבל
23 את טענותיה של הנתבעת בעניין זה, שכן התובעים לא הודו בקבלת כל הזכויות
24 שלהם עד לחודש פברואר 2012, אלא בקבלת שכר העבודה בלבד וטענותיה של
25 הנתבעת בעניין זה משוללת יסוד.

26

¹⁷ עע 547/06 משה כהן – ויליאם אנויה (מיום 8.10.07).

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 זאת ועוד, הנטל להוכיח ניצול חופשה שנתית או תשלום דמי חופשה, מוטל על
2 הנתבעת, והנטל הזה לא הורם. הנתבעת לא הציגה פנקס חופשה בניגוד לסעיף
3 26 לחוק, לא הביאה אסמכתא כלשהי להוכחת טענותיה ושוב הסתפקה
4 בהעלאת טענות ללא כל יסוד.

5

6 79. נוכח האמור, התובעים זכאים לפדיון חופשה בגין תקופת עבודתם, בניכוי
7 הסכומים ששולמו כמפורט בתלושי המשכורת, כדלקמן:

8

9 א. **אימן** - עבד מחודש 12/09 עד ליום 9.3.12 ובסה"כ 27.3 חודשים, זכאי
10 לפדיון חופשה בגין כל תקופת עבודתו, בשיעור 12 ימים לשנה ובסה"כ
11 27 ימים * 170 ₪ = 4,590 ₪.

12

13 בניכוי 580 ₪ אשר שולמו לו במהלך תקופת עבודתו כפי שמשתקף
14 מתלושי השכר שהוגשו לתיק על ידי התובעים מגיע לאימן פדיון חופשה
15 בסך **4,010 ₪**.

16

17 ב. **פואז** - עבד מחודש 10/06 ועד ליום 9.3.12 ובסה"כ 65.3 חודשים, זכאי
18 לפדיון חופשה בשיעור 14 ימים בגין השנה האחרונה ו- 12 שנים לכל אחת
19 מהשנים לפניו ובסה"כ 38 ימים * 266 ₪ = 10,108 ₪.

20

21 בניכוי 1,856 ₪ אשר שולמו לו במהלך תקופת עבודתו כפי שמשתקף
22 מתלושי השכר שהוגשו לתיק על ידי התובעים מגיע לפואז פדיון חופשה
23 בסך **8,252 ₪**.

24

25 ג. **ג'האד** - עבד מחודש 4/08 ועד ליום 9.3.12 ובסה"כ 47.3 חודשים, זכאי
26 לפדיון חופשה בגין כל תקופת עבודתו ובסה"כ 47 ימים * 164 ₪ = 7,708
27 ₪.

28

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 בניכוי 1,285 ₪ אשר שולמו לו במהלך תקופת עבודתו כפי שמשקף
2 מתלושי השכר מגיע לגיהאד פדיון חופשה בסך 6,423 ₪.

3
4 משלא נטען כי מדובר בתשלום מלאכותי ללא ניצול בפועל של ימי
5 חופשה, הסכומים שמופיעים בתלושי המשכורת ברכיב "פדיון חופשה"
6 נוכו מסך הסכומים שהגיעו להם כמפורט לעיל.

7
8 80. על הסכומים הנ"ל יתווספו הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד
9 התשלום בפועל.

10

11

דמי חגים

12

13 81. התובעים עתרו לקבל דמי חגים בגין היעדרותם בחגים המוסלמיים במהלך
14 תקופת עבודת.

15

16 82. משהוכיחו התובעים כי עבדו באופן סדיר אצל הנתבעת, משך שנים, חזקה כי
17 הם זכאים גם לדמי חג והנטל להוכיח כי אינם זכאים לדמי חגים מוטל על
18 המעסיק¹⁸. לטענת הנתבעת, התובעים קיבלו תשלום בגין ימי החג המוסלמיים
19 וימי החג היהודיים ולפיכך שולמו להם כביכול תשלומים ביתר. עם זאת,
20 הנתבעת לא הציגה אסמכתאות לטענותיה, בתלושי המשכורת אין זכר
21 לתשלומים כלשהן בגין ימי חג, והנתבעת אפילו לא טרחה לחקור את התובעים
22 בשאלה זו.

23

24 83. נוכח האמור ובהעדר ראיה אחרת ומשלא הוצג על ידי הנתבעת תחשיב נגדי
25 לתחשיב שהוצע על ידי התובעים, מתקבלת תביעתם של התובעים והסכומים
26 שמגיעים להם בגין דמי חגים, מפורטים להלן:

27

¹⁸ דביע מג/3-91 מולה נוהד - חברת אל-וו בע"מ, פדייע טוי 163.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

1 א. אימן - 27.3/12 שנים * 9 ימי חג בשנה * 170 ₪ = 3,481 ₪.

2 ב. פואז - 65.3/12 שנים * 9 ימי חג בשנה * 266 ₪ = 13,027 ₪.

3 ג. ג'האד - 47.3/12 שנים * 9 ימי חג בשנה * 164 ₪ = 5,818 ₪.

4

5 84. על הסכומים הנ"ל יתווספו הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד
6 התשלום בפועל.

7

8

החזר הוצאות נסיעה

9

10 85. מהראיות שהוצגו בפנינו עולה כי מי מטעם הנתבעת הסיע את התובעים מנקודת
11 המפגש סמוך לכפר בידיה לעבודה וחזור, אולם ברי כי לא הסיע אותם בתוך
12 הכפר.

13

14 86. בכתבי התביעה והתצהירים התובעים לא הפרידו בין שלבי הנסיעה לעבודה
15 (מהבית לנקודת המפגש ומשם לעבודה) וטענו בכלליות כי הוציאו כ- 20 ₪
16 ממקום מגוריהם ועד למקום העבודה. בעדותם בפנינו התובעים הבהירו כי
17 ההוצאה בה נשאו הייתה בגין נסיעות בתוך הכפר ולא מחוצה לו.

18

19 87. בשים לב כי התובעים לא הביאו ראיות לעניין מקום מגוריהם המדויק, המרחק
20 ממנו לנקודת המפגש, ההיזקקות לתחבורה ציבורית כדי להגיע לשם וראיות
21 לגובה ההוצאה, ובהינתן חוסר הבהירות שבכתב התביעה בעניין זה, הנטל
22 להוכחת הסעד בעניין זה לא הורם.

23

24 88. נוכח האמור, התביעות להחזר הוצאות נסיעה נדחות.

25

26

27

28

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

פיצוי בגין העדר הפרשה לפנסיה

1
2
3 89. התובעים עתרו לפיצוי בגין העדר הפרשה לפנסיה בניגוד "לצו ההרחבה בענף
4 התעשייה".

5
6 90. התובעים לא הצביעו על ההסכם הספציפי, לא פירטו מדוע הוא חל עליהם
7 וממלא לא הגישו העתק ממנו. נוכח האמור, זכאותם של התובעים תקבע על פי
8 הוראות צו ההרחבה לביטוח פנסיוני מקיף במשק, הנותן שכבת הגנה פנסיונית
9 בסיסית לכל העובדים במשק.

10
11 91. הנתבעת כדרכה, טענה שלל טענות סותרות בעניין זה. כך, בכתב ההגנה ובתצהיר
12 עדותו של מר חזן, טענה הנתבעת כי "שולמו לתובעים כל תשלומי הפנסיה על פי
13 דין". בעדותו בפנינו, מר חזן שינה את גרסתו, וטען לראשונה כי "בגלל העלות
14 הגבוהה של המיסוי, הם קיבלו את זה במזומן". בסיכומיה, הנתבעת הרחיבה
15 חזית עוד וטענה לראשונה כי "חלק מהתובעים בכלל לא זכאים לכך על פי גילם
16 באותה עת" וזאת ללא פירוט וללא כל ניסיון לבסס את הטענות.

17
18 92. בית הדין לא יאפשר לנתבעת להרחיב את חזית הטיעון, ומשלא הוכחו טענותיה
19 שבכתב ההגנה לפיהן לכאורה שולמו תשלומים בגין רכיב תביעה זה, הרי
20 שתביעתם בעניין זה מתקבלת, הגם שלא בסכומים הנתבעים.

21
22 93. נוכח האמור, התובעים זכאים לפיצוי בגין העדר הפרשה לפנסיה על יסוד צו
23 ההחרבה לביטוח פנסיוני מקיף במשק, לפי החישובים שלהלן, אשר נערכו על
24 יסוד השכר האחרון בהעדר נתונים מדויקים ובשים לב שהנתבעת לא הציגה
25 תחשיב חלופי:

26
27 א. אימון (עבד מחודש 12/09 עד ליום 9.3.12 ובסה"כ 27.3 חודשים);

28 $4,386 - 2009 = 1X 1.66\% X$ חודש = 72 ₪

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

סוף דבר

95. אשר על כן, הנתבעת, תשלם לתובעים, תוך 30 ימים ממועד המצאת פסק הדין, כדלקמן:

אימן

- א. פיצויי פיטורים בסך 9,978 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ב. שכר עבודה בסך 5,702 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ג. דמי הבראה בסך 4,015 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ד. פדיון חופשה בסך 4,010 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ה. דמי חגים בסך 3,481 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ו. פיצוי בגין העדר הפרשה לפנסיה בסך 3,561 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;

פואז

- א. פיצויי פיטורים בסך 37,341 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ב. שכר עבודה בסך 8,921 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- ג. דמי הבראה בסך 5,110 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

- 1 ד. פדיון חופשה בסך 8,252 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
2 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
3 ה. דמי חגים בסך 13,027 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
4 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
5 ו. פיצוי בגין העדר הפרשה לפנסיה בסך 7,511 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה
6 וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;

ג' האד

- 7
8
9
10 א. פיצויי פיטורים בסך 16,160 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
11 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
12 ב. הפרשי שכר מינימום בסך 9,107.5 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל
13 מיום 1.7.10 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
14 ג. פיצויי הלנה בסך 10,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן
15 פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל;
16 ד. שכר עבודה בסך 5,330 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
17 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
18 ה. דמי הבראה בסך 4,745 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
19 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
20 ו. פדיון חופשה בסך 6,423 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
21 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
22 ז. דמי חגים בסך 5,818 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 9.3.12
23 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
24 ח. פיצוי בגין העדר הפרשה לפנסיה בסך 4,383 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה
25 וריבית החל מיום 9.3.12 ועד למועד התשלום המלא בפועל;

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 48908-03-12

ס"ע 48939-03-12

ס"ע 48878-03-12

הוצאות משפט

96. בנוסף לסכומים הנ"ל ולהוצאות שנפסקו בהליך דנן, הנתבעת תישא בהוצאות המשפט בסך 4,500 ₪ ושכר טרחת עו"ד בסך 18,000 ₪. לא ישולמו הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד במועדם, יתווספו אליהם הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

97. ערעור על פסק דין זה הוא בזכות. ערעור ניתן להגיש לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 30 יום מיום שפסק הדין יומצא לצד המבקש לערער.

המזכירות תמציא את פסק הדין בדואר רשום לצדדים.

ניתן היום, י' אייר תשע"ו, (18 מאי 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

גב' מירה חזות

כאמל אבו קאעוד,

מר שמואל ריבלין

נציגת ציבור (מעבידים)

שופט

נציג ציבור (עובדים)